

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هوشمندسازی و تاب آوری شهری بر توسعه پایدار شهری با میانجیگری انعطاف پذیری فضاهای شهری با رویکرد مدیریت بحران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الیه مهدی - کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران

علی مهدی - کارشناس ارشد مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی پویندگان دانش، چالوس، ایران

مهدی سعادتى خمسه - دکترای معماری از آکادمی ملی علوم آذربایجان، عضو هیات علمی دانشگاه شمال، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

هزاره سوم میلادی هزاره شهرنشینی است، از این رو شهرها نقش محوری در توسعه پایدار جهانی دارند. با توجه به آنکه آسیب پذیری شهرها در برابر مخاطرات طبیعی و بحرانهای اجتماعی امری اجتنابناپذیر است، در یک رویکرد عقلایی باید با تلفیق مفاهیمی چون، هوشمندسازی، تاب آوری و انعطافپذیری در شهر از مقابله و مواجهه با بحران به سوی پیشگیری از بحران و تحمل آسیب پذیری و بازگشت به شرایط قبل از بحران و حتی ارتقاء ظرفیت ها نسبت به قبل از وقوع بحران تغییر رویه داد. در این راستا هدف از اجرای پژوهش حاضر بررسی تاثیر هوشمندسازی و تاب آوری شهری بر توسعه پایدار شهری با میانجیگری انعطافپذیری فضاهای شهری با رویکرد مدیریت بحران بود. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نوع کمی بود که به روش پیمایشی از نوع همبستگی اجرا شد. جامعه آماری پژوهش شهروندان تهرانی بودند که ۳۰۰ نفر از آنها به روش نمونه گیری خوشه بندی تصادفی به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری دادههای پرسشنامه ای محقق ساخته شامل ۸۸ گویه بود که پایایی آن بر مبنای آلفا کرونباخ ۸۱۳/۰ بدست آمد. برای تجزیه و تحلیل دادهها از نرمافزارهای SPSS ۲۶ و R ۹.۲ استفاده شد. شاخص های نیکویی برازش و $GOF = ۷۲۵/۰$ نشان داد که مدل از قدرت برازش مناسبی با دادهها برخوردار بود. شهر هوشمند ($\beta = ۹۷۳/۰$) و تاب آوری شهری ($\beta = ۸۶۱/۰$) به ترتیب بیشترین تاثیر را از طریق میانجیگری انعطافپذیری فضاهای شهری ($\beta = ۴۷۱/۰$) بر توسعه پایدار شهری داشتند. بنابراین با بهره گرفتن از فناوری های هوشمند می توان فضاهایی را طراحی کرد که تاب آوری و انعطافپذیر بوده و قابلیت تغییر با نیازهای مختلف محیطی و مردم را داشته باشد. طراحی چنین فضاهایی منجر به توسعه پایدار شهری شده و با افزایش ظرفیت های شهری در مواقع بروز بحران به نهادهای مدیریتی یاری نموده و با کاهش آسیب های ناشی از وقوع بحران، کیفیت زندگی شهروندان را بهبود می بخشد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی شهری، هوشمندسازی، تاب آوری شهری، انعطافپذیری فضاهای شهری، توسعه پایدار شهری، مدیریت بحران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961156>

